

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 3T/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010348
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Macková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3521010348.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Ivanou Mackovou, v trestnej veci obžalovaného D. Š., Z.. X.XX.XXXX V. K., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný : D. Š., Z.. X.XX.XXXX V. K., K. B. E. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava

je vinný, že

dňa 10.5.2021 v čase asi od 10:13 hod. do 10:14 hod. v obci O. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb, EČV: Z. po ceste II/581 pri autobusovej zastávke a pri pálení v smere z F. do Q. K. a to aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod č.k. 1T/17/2020-119 zo dňa 16.3.2020, právoplatným dňa 19.3.2020, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 48 mesiacov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 261/21/3304-46 zo dňa 13.9.2021 na obžalovaného D. Š. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Po podaní obžaloby vydal súd trestný rozkaz, proti ktorému podal prokurátor aj obžalovaný v zákonnej lehote odpor bez odôvodnenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2021 vykonal dokazovanie iba oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 a to tak, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou skutočnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 48 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2021 vyplynulo, že si je vedomý porušenia zákazu činnosti, no svoj čin ospravedlňuje tým, že bol k vedeniu motorového vozidla prinútený náhlým zhoršením zdravotného stavu matky, ktorá vozidlo pred ním šoférovala. Poukazoval na to, že okrem skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania, sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ani priestupku; uloženému ochrannému liečeniu sa riadne podrobuje. Vyjadril nespokojnosť s postupom a správaním príslušníkov PZ, ktorí ho 10.5.2021 zastavili, ako aj nespokojnosť so znaleckým posudkom vypracovaným MUDr. Máriou Ohrablovou.

Prokurátor v záverečnom vyjadrení navrhol, aby súd po vyhlásení viny obžalovaného, uznal obžalovaného vinným zo žalovaného skutku a navrhol, aby súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere vyššej ako bol uložený v poslednom odsúdení a zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo vo výmere vyššej ako bol uložený v poslednom odsúdení.

V odpise registra trestov má obžalovaný 5 záznamov, pričom 3 z nich má zahladené. Nezahladené odsúdenia sú za rôznorodú trestnú činnosť (trestný čin proti majetku, trestný čin proti poriadku vo verejných veciach). Posledné odsúdenie bolo Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/17/2020-119 zo 16.3.2020, a to za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov a ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Forma liečenia bola zmenená na ambulantnú.

V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný od 3.7.2016 evidovaných 29 záznamov. Priestupky (s výnimkou jedného) boli spáchané na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (prekročenie povolenej rýchlosti, státie v mieste, kde je to zakázané, technický stav vozidla, jazda bez dokladov, obsluha mobilného prístroja, bezpečnostné pásy, nerešpektovanie dopravného značenia).

V evidenčnej karte vodiča má obžalovaný 23 záznamov o uložení blokovej pokuty, záznam o 1 priestupku, 1 trestnom čine a 3 záznamy o zákaze činnosti: 1 - zákaz činnosti 50 mesiacov uložený ORPZ-NM-ODI2-P-223/2018 od 15.2.2019, 2 - zákaz činnosti 60 mesiacov uložený ORPZ-NM-ODI2-P-27/2019 od 29.3.2019 a 3 - zákaz činnosti na 48 mesiacov uložený OS Nové Mesto nad Váhom od 19.3.2020.

Zo správy obce E. vyplýva, že obžalovaný je slobodný a žije v spoločnej domácnosti s matkou. Obec s ním nemá problémy.

Zo správy OO PZ Q. K. vyplýva, že obžalovaný bol podozrivý celkovo zo spáchania 5 trestných činov, a to: § 348 ods. 1 písm. d) TZ - ČVS:OPR-5/ODI-NM-2020, § 348 ods. 1 písm. d) TZ - ČVS:OPR-31/VYS-NM-2020, § 348 ods. 1 písm. d) TZ - ČVS:OPR-41/DI-NM-2021, § 348 ods. 1 písm. d) TZ - ČVS:OPR-186/VYS-NM-2021, § 212 ods. 1 a § 245 ods. 1 TZ - ČVS:ORP-196/VYS-NM-2021 a taktiež spáchal 2 priestupky.

Zo správy od Ústavu na výkon väzby llava vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného nie je vždy na požadovanej úrovni, nie vždy si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby nie je vždy bezproblémový. Dňa 20.7.2021 mu bol zaznamenaný negatívny poznatok z dôvodu nezachovávanía zásad slušného správania (bol súčasťou konfliktu na cele so spolu ubytovaným obvineným), rovnako dňa 25.7.2021 bol zaevidovaný negatívny záznam z rovnakého dôvodu. Za príkladný čin, mimoriadny prejav úsilia a príkladný prístup pri znížení rizika a eliminácii šírenia epidemiologického ochorenia mu bola udelená disciplinárna odmena - pochvala.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútka páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 48 mesiacov.

Pri obligatórnem skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a 1 priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Pri určovaní výmery trestu súd prihliadol najmä na skutočnosť, že obžalovaný opakovane porušoval administratívne aj súdne uložené zákazy činnosti. V minulosti už bol odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia - vedenie osobného motorového vozidla napriek tomu, že mu bola dvoma rozhodnutiami ODI činnosť vedenia dopravného prostriedku zakázaná. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom mu bol uložený nepodmienečný 6 mesačný trest odňatia slobody, zákaz činnosti na 48 mesiacov a ochranné liečenie protitoxikomanické a psychiatrické. Uložený 6 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal 15.7.2020. Napriek tomu 10.5.2021 opäť nerešpektoval súdom uložený zákaz činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že doposiaľ ukladané tresty nemali požadovaný prevýchovný charakter a nevedli obžalovaného k riadnemu životu. Na základe nerešpektovania viacerých zákazov činnosti a množstva porušení predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky možno obžalovaného označiť ako osobu, ktorá má problémy s disciplínou a rešpektovaním pravidiel.

Obžalovaného súd odsúdil za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí 0 - 2 roky. Vzhľadom k tomu, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný, rozmedzie trestnej sadzby podľa § 38 Trestného zákona neupravoval. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd musel zohľadniť trestnú minulosť obžalovaného, ako aj skutočnosť, že sa dopustil tzv. špeciálnej recidívy, a to po necelých desiatich mesiacoch po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Druh a výmera uloženého trestu pritom musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody a zákazu činnosti súd prihliadol aj na skutočnosti, za akých bol trestný čin spáchaný, na pohnútku, neexistenciu škody a skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný, čím neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez vykonania dokazovania ohľadom viny na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom k uvedenému uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. Súd má za to, že uložením miernejšieho trestu by nebola vzhľadom na osobu obžalovaného dostatočne chránená spoločnosť, neboli by vytvorené podmienky na jeho prevýchovu a tým nebol naplnený účel trestu. Z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov považuje súd za primeraný a zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, keďže sa prečinu dopustil v súvislosti s činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie. S prihliadnutím na okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v dolnej polovici zákonnej sadzby, a to vo výmere 48 mesiacov. Súd má za to, že vzhľadom k opakovane ukladaným trestom zákazu činnosti a veľkému počtu priestupkov spáchaných na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky by uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere nižšej ako v poslednom súdnom odsúdení (t.j. 48 mesiacov) nevedlo k náprave páchatel'a a dostatočnej ochrane spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.